

797.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 29 września 1923 r.

o ulgach w podatkach gruntowych i budynkowych z powodu szkód, poniesionych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych.

Na podstawie art. 12 i 19 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, zarządza się co następuje:

C z ę ś ć I.

Ułgi z powodu szkód poniesionych wskutek działań wojennych i ich skutków.

§ 1. Z powodu szkód i strat poniesionych wskutek działań lub wydarzeń wojennych będą przyznawane ulgi w państwowych podatkach gruntowych i w oddzielnych dodatkach, tudzież podatkach budynkowych:

- 1) w b. zaborze rosyjskim — na obszarach położonych na prawym brzegu rzeki Wisły, oraz w miejscowościach położonych w pasie b. frontu armji rosyjsko-niemiecko-austriackich w latach 1914—1915, na odcinku rzek: Nidy — Rawki — Bzury.
- 2) w b. zaborze austriackim — na obszarze województw: stanisławowskiego i tarnopolskiego oraz lwowskiego z wyjątkiem powiatów: brzozowskiego, kolbuszowskiego, krośnieńskiego, łańcuckiego, niskiego, przeworskiego, rzeszowskiego, stryjowskiego i tarnobrzeckiego.

§ 2. Prawo do korzystania z ulg w postaci zniżenia podatków gruntowych i budynkowych, tudzież oddzielnego dodatku do podatku gruntowego mają ci płatnicy tych podatków, którym szkody poniesione wskutek działań wojennych podczas wojny światowej i późniejszych najazdów uniemożliwiają osiągnięcie z ich gospodarstw przychodu naturalnego w wysokości przedwojennej.

W szczególności należy przyznawać ulgi:

- a) jeżeli z gruntów nie usunięto jeszcze urządzeń fortyfikacyjnych, rowów strzeleckich, lub podobnych urządzeń wojennych;
- b) jeżeli stan budynków lub inwentarza żywego i martwego jest gorszy niż był przed 1 sierpnia 1914 r.

§ 3. Miarę dla zniżenia podatku w myśl § 2 niniejszego rozp. oznacza się przez porównanie obecnego przychodu z gospodarstwa, z przychodem normalnym w latach przedwojennych t. j. 1911, 1912 i 1913 — z uwzględnieniem stosunków walutowych. Porównanie ilości, jakości i stanu budynków gospodarczych, tudzież inwentarza żywego i martwego z czasu przed 1 sierpnia 1914 r. dokonuje się z ilością, jakością i stanem budynków i inwentarzu w dniu 1 stycznia 1923 r. Rozmiarów budynków mieszkalnych, o ile przed 1 sierpnia 1914 r., przekraczały rozmiar konieczny do prowadzenia gospodarstwa, nie zalicza się do porównania. Przy oznaczeniu zniżki należy porównać obszar gospodarstwa z przed 1 sierpnia 1914 r. z jego obszarem w dniu

1 stycznia 1923 r. Jeżeli zatem budynki i inwentarze są wystarczające dla gospodarstwa na obszarze z dn. 1 stycznia 1923 r. obniżenie podatku z powodu ubytków w budynkach i inwentarzach nie nastąpi.

Ułgi podatkowe będą przyznawane tylko na lata podatkowe 1923, 1924 i 1925, a to najwyżej za rok pierwszy w wysokości 45%, za rok drugi w wysokości 30% i za rok trzeci w wysokości 15% rocznej należności podatkowej.

§ 4. Ulg przewidzianych w § 2 nin. rozp. nie przyznaje się posiadaczom gruntów, którzy:

- a) nabyli je odpłatnie, a grunta te lub budynki już przed ich nabyciem uległy zniszczeniu lub uszkodzeniu,
- b) zapomóg i pożyczek otrzymanych z funduszy publicznych na odbudowę w całości na ten cel nie użyli.

§ 5. W celu uzyskania zniżek w podatkach gruntowych lub budynkowych mogą płatnicy wnosić w czasie do 1 grudnia 1923 r. do właściwego urzędu skarbowego podania wolne od stempla, wskazując okoliczności uzasadniające obniżenie podatku.

Gromady wiejskie lub zarządy gminne mogą wnosić wspomniane wyżej podania w imieniu płatników zbiorowo dla całej wsi, osady lub kolonji.

Podania wniesione po wskazanym terminie, jak również takie w których nie przytoczono okoliczności uzasadniających zniżenia podatku, urzędy skarbowe zwracają bez uwzględnienia.

Przeciw decyzjom odmawiającym żądaniu przysługuje płatnikom w ciągu miesiąca po doręczeniu prawo odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego.

Orzeczenia izby skarbowej są ostateczne.

§ 6. Urząd skarbowy po otrzymaniu podania w terminie wniesionego zbiera potrzebne dane za pośrednictwem powiatowych i gminnych władz administracyjnych, oraz miejscowych oddziałów Kółek rolniczych i związków ziemian, a także przez badania świadków i rzeczoznawców, oraz sprawdzanie rzeczywistego stanu rzeczy, którego w ważniejszych wypadkach dokonywa na gruncie naczelnik urzędu lub delegowany urzędnik urzędu skarbowego lub geometra ewidencyjny, i przesyła sprawę wraz z odpowiednim wnioskiem izbie skarbowej.

§ 7. Izba skarbowa wydaje orzeczenie na podstawie dochodzeń, wskazanych w § 6, po zasięgnięciu zdania rzeczoznawców wybranych z pośród wskazanych przez towarzystwa gospodarskie, Izby rolnicze, lub związki ziemian.

Orzeczenia izby skarbowej są ostateczne.

§ 8. Niezależnie od ulg, określonych w paragrafach poprzednich mogą być przyznane na prośbę płatników ulgi w postaci odroczenia lub rozłożenia na raty spłaty należności podatkowej według przepisów wskazanych w § 11 niniejszego rozporządzenia.

C z ę ś ć II.

O umorzeniu podatków gruntowych i dodatków państwowych oraz podatków budynkowych z powodu szkód poniesionych wskutek klęsk żywiołowych.

§ 9. Osoby obowiązane do płacenia podatków gruntowych względnie państwowych dodatków do

tych podatków oraz podatków budynkowych (podymnego, domowo-klasowego i budynkowego), które poniosły szkody i straty z powodu klęsk żywiołowych i nie mają możliwości uiścić we właściwym terminie przypadających od nich należności, mogą zwracać się do miejscowego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych z podaniem o umorzenie, odroczenie lub rozłożenie na raty spłat z tytułu należności bieżących lub zaległości.

Przedewszystkiem jednak poszkodowani płatnicy winni o każdym uszkodzeniu ziemiopłodów lub lasów zawiadomić miejscowy urząd skarbowy w ciągu dni 14 po klęsce żywiołowej. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia urzędy skarbowe mają natychmiast zbadać bliższe okoliczności klęski i jej rozmiary. Dochodzenie takie urząd skarbowy przeprowadza za pośrednictwem organów gminnych lub policyjnych lub też funkcjonariuszów straży skarbowej, a w wyjątkowych wypadkach przez urzędników urzędu skarbowego.

Powyższy przepis ma zastosowanie do obszarów b. zaborów rosyjskiego i pruskiego. Na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego pozostają w mocy obowiązujące w tym przedmiocie przepisy dotychczasowe.

§ 10. Dane niezbędne do rozstrzygnięcia podań płatników, żądających z tytułu klęsk żywiołowych ulg podatkowych wzmiankowanych w § 9 niniejszego rozporządzenia zbiera urząd skarbowy za pośrednictwem powiatowych i gminnych władz administracyjnych, oraz miejscowych oddziałów kółek rolniczych względnie związków ziemian, a także przez badanie w razie potrzeby świadków i rzeczoznawców lub w drodze sprawdzenia na gruncie istotnego stanu rzeczy przez naczelnika urzędu lub delegowanego przezeń urzędnika skarbowego, a rozpatrzywszy je, rozważa konieczność zastosowania ulg, o które petenci proszą i bądź zarządza sam odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, bądź też występuje w tym przedmiocie z wnioskiem do właściwej izby skarbowej, kierując się przepisami zawartymi w § 12—15 niniejszego rozporządzenia.

Część III.

O odroczeniach i rozkładach na raty podatków gruntowych i oddzielnego dodatku do podatku gruntowego, tudzież podatków budynkowych z powodu szkód wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych.

§ 11. Płatnicy podatków gruntowych i budynkowych oraz państwowych dodatków do nich, tudzież oddzielnego dodatku do podatku gruntowego, nie będący w stanie wskutek szkód wojennych lub klęsk żywiołowych oraz ich następstw, uiścić w terminie przypadających od nich należności podatkowych, mogą zwracać się do właściwych miejscowych urzędów skarbowych z podaniem o odroczenie lub rozłożenie na raty należnych podatków lub zaległości.

Do wszystkich takich podań urząd skarbowy zbiera potrzebne dane za pośrednictwem władz administracyjnych, zarządów gminnych (magistratów), organizacji społecznych lub policji, a rozpatrzywszy je, rozważa konieczność zastosowania tych ulg, o które petenci proszą i bądź zarządza sam odroczenie lub rozłożenie na raty spłaty należności, bądź też występuje w tym przedmiocie z wnioskiem do właściwej izby skarbowej, kierując się przepisami zawartymi w §§ 12—15 nin. rozp.

§ 12. Urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych może decydować sam:

- 1) o odroczeniach w płaceniu bieżących należności podatkowych, tudzież zaległości, oraz o wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy niż pół roku;
- 2) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy, niż jeden rok takich należności skarbowych, które wynoszą jednorazowo najwyżej 25 milionów marek od jednostki podatkowej.

§ 13. Gdy prośba dotyczy odroczenia lub rozłożenia na raty sumy powyżej 25.000.000 mk. lub na czas dłuższy, niż wskazano w poprzednim paragrafie, urząd skarbowy występuje z odpowiednim wnioskiem do izby skarbowej i załącza zebrane przez siebie dane, dotyczące sprawy wraz z opinią własną.

Izba skarbowa może decydować sama:

- 1) o odroczeniu uiszczenia należności podatkowych, tudzież zaległości, oraz o wstrzymaniu kroków egzekucyjnych na czas nie dłuższy, niż jeden rok,
- 2) o rozłożeniu na raty na czas nie dłuższy, niż dwa lata takich należności, które wynoszą jednorazowo najwyżej 50 milionów marek od właścicieli majątków lub gromady wiejskiej, przy dostatecznym zabezpieczeniu tych rat.

§ 14. Na odroczenie podatku lub rozłożenie na raty w kwotach wyższych i na czas dłuższy, niż wskazane w § 13 nin. rozp. izba skarbowa powinna wyjednać decyzję Ministerstwa Skarbu, któremu przedstawia podanie płatnika lub płatników wraz z zbraniami danymi oraz swoim wnioskiem.

§ 15. Przy odroczeniu lub rozłożeniu na raty, płatnicy posiadający powyżej 43 ha gruntu opłacają procenty w wysokości 5 w stosunku rocznym od sumy zaległości za cały czas aż do jej uiszczenia, natomiast od płatników, posiadających mniejsze obszary, nie pobiera się procentu.

Bez względu na obszar gruntów płatnika nie pobiera się procentów za czas odroczenia lub rozłożenia na raty, od kwot prolongowanych z tytułu powodzi, gradobicia lub pożaru.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*